

ZUZANA CSONTOSOVÁ

MARCIPÁN MÁ VEĹKÝ PLÁN

ILUSTROVALA MARTA MÉSZÁROSOVÁ

Albatros

Marcipán má veľký plán

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Zuzana Csontosová
Marcipán má veľký plán – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Albatros

ZUZANA CSONTOSOVÁ
ILUSTROVALA MARTA MÉSZÁROSOVÁ

MARCIPÁN MÁ VEĽKÝ PLÁN

Albatros

1

Pani Uličková je staršia dáma, ktorá žije na kraji mesta so svojím maznáčikom Marcipánom. Je to tá najstarostlivejšia majiteľka psíka, akú si viete predstaviť. Po príchode zvonku Marcipánovi poutiera všetky labky a dvakrát do týždňa ho celého vykúpe. Potom mu vykefuje bieložlatú srst' a usadí ho na vyšívajúcu podušku so strapcami. Podušku mu umiestnila pred oknom, odkiaľ má Marcipán obľúbený výhľad na rieku a les.

Pravdaže, opäťky pani Uličkovej lesnú cestičku nikdy nezakúsia. Na čo by aj, keď všetko pekne vidí z okna svojho pohodlného bytíka. Najradšej je, keď pije kávičku a popritom nežne hladká psíka za uškami alebo keď spolu pozerajú televíziu a Marcipán si zloží hlavu na jej kolená. Každý deň mu vraví: „Tak pod', Marcipánko, je čas na naše malé dobrodružstvo. Vyjdeme si spolu do uličiek.“ To znamená, že prejdú susednou ulicou a usadia sa v cukrárni Maškrtná Alenka, kde si pani Uličková objedná obľúbený marcipánový dezert Mozart a štvornohému priateľovi kúpi keksík v tvare kosti.

V nedeľu k sebe pani Uličková pozýva kamarátky na kávu a — na to je obzvlášť hrdá — zakaždým ich pohostí novým druhom zákuska. Všetky priateľky pani Uličkovej milujú jej zákusky a milujú aj Marcipána. Len čo vstúpia do vyupratovanej obývačky, hladkajú Marcipánka za uškami a obdivujú jeho lesklú voňavú srst.

Určite by ste si mysleli, že Marcipánko je roztomilá čivava alebo pudlík. Aj ja by som si ho tak predstavila. No v skutočnosti je to trochu inak. Marcipán má asi štyridsať kíľ, a keď sa postaví na zadné, labkami sa oprie o plecia dospelého človeka! Je to urastený biely labrador. Inými slovami, poriadny kus chlapa, ehm, chcela som napísať psa.

To len pani Uličková sa tvári, akoby to bol malý bytový psík, ktorý má celý deň polihovať na poduške v obývačke. A tak sa k nemu aj správa. Marcipán je skrátka jej roztomilý ňufko, veľká radosť a pýcha. Trávi s ním väčšinu času, a keď sa mu práve nevenuje, študuje letáky o zľavách v miestnych obchodoch, gurmánsky magazín o pečení a televízny program.

A tak ubieha jeden týždeň za druhým, každý rovnako.

Pani Uličkovú vytrhne z jej zvykov iba chrípka, hoci ako sa zdá, aj tú dostáva pravidelne — vždy v marci a septembri, keď sa najviac mení počasie.

Aj teraz zaľahla do postele, pila jeden čaj za druhým, stonala, kašľala a kýchala. A pozerala televíziu už doobeda. Marcipán pri nej so znudeným výrazom podriemkaval na poduške. Zrazu sa ozval zvonček.

„Poštárka!“ natešene vykrikla pani Uličková a ponáhľala sa otvoriť, hoci predtým si sťažovala, že nevládze ani len vstať z postele.

Marcipán by spokojne driemal ďalej, no z televízora sa spustil krik. Ktosi volal o pomoc. Bol to starší chlapec, ktorý sa začal topiť. Spočiatku neplával ďaleko od brehu, ale vlny na mori sa dvihli a unášali ho preč. Vedel síce plávať a silou-mocou sa snažil dostať späť, ale nešlo mu to a sily ho začali opúšťať.

„Pomóóóc, pomóóóc!“ kričal najhlasnejšie, ako vládol.

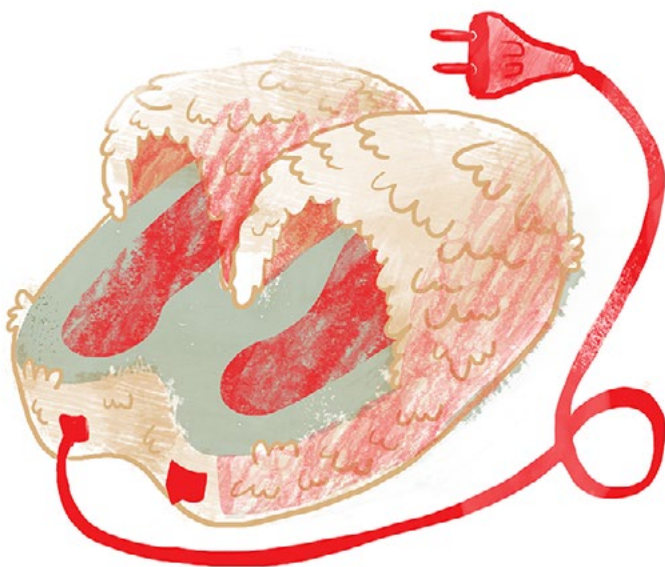
Medzitým sa vrátila pani Uličková s balíkom v ruke. Prekvapilo ju, s akým napätím Marcipán sledoval program.

„Čo sa tí ľudia úplne bláznili?“ čudovala sa, keď pochopila, že sa chlapec topí. „Prečo sa nedržia brehu? Alebo radšej nejdú do kúpeľov? Veď je to také nebezpečné!“ A zaručene by tento, podľa nej nezmyselne nudný program, prepla. Ale bola rada, že to Marcipána tak zaujalo a ona si môže v pokoji otvoriť darček, ktorý si sama objednala. Usadila sa v kresle a začala ho rozbaľovať.

Marcipán ani na sekundu nespustil z chlapca na obrazovke oči. Odrazu pocítil to, čo nikdy predtým – mal obrovskú chuť skočiť za chlapcom a vytiahnuť ho z vody. Od vzrušenia začal hlasno štekať a kňučať. Hrozne sa bál, že chlapec už-úž zmizne pod hladinou, no vtom sa stalo niečo prekvapivé. Z brehu vyrazil motorový čln s nápisom RESCUE. Sedeli na ňom traja chlapi v reflexných vestách a vpredu, celkom vpredu na krajíčku, sedel pes! Čln sa závratnou rýchlosťou približoval k chlapcovi, až zastal kúsok od neho. Jeden z mužov niečo zavelil a dotkol sa psa. Ten okamžite skočil do vody s nafukovacím kolesom v ústach a doplával k chlapcovi, ktorý sa plávacieho kolesa chytil. Posádka ho pritiahla k sebe a vyčerpaného chlapca vytiahla na palubu člna. Marcipán celý čas nemo sedel s otvorenou papuľou a sliny mu stekali na vyšívajú podušku.

„Moje elektrické papuče!“ vykrikla pani Papučková, och, pardon, pani Uličková. Šťastná si vytiahla z balíčka huňaté

dvojpapuče, ktoré si zapla do elektriny a obula na nohy, aby ju počas choroby zohrievali.

Marcipán na ňu užasnuto pozrel. Pred chvíľou sa cítil, akoby bol s tými chlapmi v člne a čakal na presný povel, kedy skočiť do vody, aby zachránil ľudský život. A teraz bol opäť tu, doma u svojej pani domácej. Jej obývačka sa mu zdala ešte menšia ako predtým a pani Uličková...

Marcipán zrazu vedel to, čo doteraz len tušil. Že život ponúka oveľa vzrušujúcejšie dobrodružstvá, ako je návšteva neďalekej cukrárne. Pes v záchrannom člne totiž vyzeral presne ako on. Veľký biely labradorský retriever.

„To je pes, čo, Marcipánko? To by hocijaký nedokázal!“ obdivne utrúsila pani Uličková, keď sa vo vyhrievaných papučiach pozerala na to, ako v televízii všetci chvália psa záchrancu. „Ale aj tak je dobre, že ty sa nemusíš trápiť ako tento chudák pes! V daždi, vo vetre... Ňuňuňu, ty môj ňufko!“ natiahla sa k nemu a pohladkala ho po ňufáku.

Čakali by ste, že Marcipán od hnevu porozhadzuje majiteľkine podušky po obývačke? Mnohí z nás by to určite spravili, lenže Marcipán mal pokojnú povahu. Veselo štekal na každého psa, ktorého stretávali pri prechádzkach, a vrtel chvostom, keď ho hladkali priateľky pani Uličkovej. Marcipán bol neuveriteľne kamarátsky pes.

To, čo videl v telke, mal však neustále pred očami. Všimol si, že jeho panej nie je dobre, a preto dnes iba leží v posteli. Zamyslene hľadel z parapetu veľkého okna na rieku. Predstavoval si, ako sedí v člně, na sebe má vestu s červeným krížom a sústredene čaká na povel od záchrancu, a ako